ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2837/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Οκτωβρίου 1993

περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διατήρηση των ελαιώνων στις παραδοσιακές ζώνες καλλιέργειας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 1993 για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα προς όφελος των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους [1], και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 προβλέπει τη χορήγηση κατ' αποκοπή ενισχύσεως ανά εκτάριο και κατ' έτος για τη διατήρηση των ελαιώνων στις παραδοσιακές περιοχές καλλιέργειας των ελαιών, υπό την προϋπόθεση ότι οι ελαιώνες συντηρούνται και διατηρούνται κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζονται καλές συνθήκες παραγωγής· ότι πρέπει, συνεπώς, να προσδιοριστούν οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεως, συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων χορηγήσεως της ενισχύσεως καθώς και των διατάξεων στον τομέα του ελέγχου και των κυρώσεων·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών καλλιέργειας και των παραδοσιακών πρακτικών που διαφοροποιούνται μεταξύ των εν λόγω περιοχών, οι όροι για την καλή συντήρηση των ελαιώνων πρέπει να βασίζονται στις εργασίες συντήρησης αναγνωρισμένες ως απαραίτητες σύμφωνα με τη χρήση και την τοπική παράδοση·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Λιπαρών Ουσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η κατ' αποκοπή ενίσχυση ανά εκτάριο για τη διατήρηση των ελαιώνων που προβλέπεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93 χορηγείται:

α) για τις εκτάσεις που έχουν ελάχιστη πυκνότητα 50 δένδρων ανά εκτάριο·

β) για τις εκτάσεις στις οποίες οι εργασίες συντήρησης των ελαιώνων οι οποίες έχουν κριθεί σύμφωνα, με τη χρήση και την τοπική παράδοση, ως απαραίτητες για τη διατήρησή τους υπό καλές συνθήκες έχουν πραγματοποιηθεί κατά τον προσήκοντα τρόπο·

γ) σε περίπτωση ελαιώνων που προορίζονται για την παραγωγή ελαιολάδου, για τις εκτάσεις που έχουν αποτελέσει αντικείμενο δηλώσεων σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου [2]·

δ) για τις οποίες ζητήθηκε ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2.

Άρθρο 2

1. Κάθε ενδιαφερόμενος παραγωγός υποβάλλει αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως στον αρμόδιο οργανισμό το αργότερο στις 15 Ιουνίου κάθε έτους. Εντούτοις, για το 1993 η αίτηση αυτή υποβάλλεται μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1993.

Εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, κάθε καθυστερημένη υποβολή αίτησης συνεπάγεται μείωση 1 % ανά εργάσιμη ημέρα του ποσού ενίσχυσης το οποίο δικαιούνται οι ελαιοκαλλιεργητές σε περίπτωση καθυστέρησης άνω των 20 ημερών, η αίτηση δεν γίνεται δεκτή.

Η ενίσχυση πληρώνεται κατά την περίοδο από 16 Οκτωβρίου έως 30 Νοεμβρίου κάθε έτους. Εντούτοις, για το 1993 η πληρωμή πραγματοποιείται το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

2. Στην αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως πρέπει να περιλαμβάνονται τουλάχιστον οι ακόλουθες ενδείξεις:

— ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του αιτούντα,

— καλλιεργούμενες εκτάσεις σε εκτάρια,

— αριθμός των ελαιώνων που αφορά,

— στην περίπτωση ελαιώνων που προορίζονται για την παραγωγή ελαιολάδου αναφορά στην τελευταία δήλωση καλλιέργειας που έχει υποβληθεί,

— αναφορά στο κτηματολόγιο των εκτάσεων αυτών, ή ένδειξη η οποία αναγνωρίζεται ως ισοδύναμη από τον οργανισμό ο οποίος έχει αναλάβει τον έλεγχο των εκτάσεων αυτών.

Άρθρο 3

Η Ελλάδα πραγματοποιεί διοικητικούς και επιτόπιους ελέγχους προκειμένου να διασφαλίζεται ο αποτελεσματικός έλεγχος τήρησης των όρων για τη χορήγηση της ενίσχυσης.

Οι επιτόπιοι έλεγχοι αφορούν, σε κάθε νομό, τουλάχιστον 10 % των υποβαλλομένων αιτήσεων για ενίσχυση. Ωστόσο, για την πρώτη περίοδο εφρμογής το ποσοστό αυτό μειώνεται κατά 5 %. Εφόσον διαπιστώνεται σε ένα νομό σημαντικός αριθμός παρατυπιών, οι αρμόδιες αρχές πραγματοποιούν συμπληρωματικούς ελέγχους κατά το τρέχον έτος για τον εν λόγω νομό.

Οι αιτήσεις που αποτελούν αντικείμενο επιτόπιου ελέγχου καθορίζονται από την αρμόδια αρχή, ιδίως βάσει ανάλυσης των κινδύνων, η οποία εξασφαλίζει συγχρόνως την επιλογή αντιπροσωπευτικού δείγματος.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 184 της 27. 7. 1993, σ. 1.

[2] ΕΕ αριθ. L 208 της 3. 8. 1984, σ. 3.

Οι επιτόπιοι έλεγχοι αφορούν:

— τη μέτρηση όλων των εκτάσεων για τις οποίες έχει ζητηθεί ενίσχυση,

— την επαλήθευση της καλής συντηρήσεως των ελαιώνων υπό καλές συνθήκες παραγωγής,

— την επαλήθευση της τήρησης της ελάχιστης πυκνότητας.

Άρθρο 4

1. Όταν διαπιστώνεται ότι η έκταση που έχει πράγματι καθοριστεί είναι ανώτερη από την δηλωθείσα στην αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεως έκταση για τον υπολογισμό του ποσού ενίσχυσης λαμβάνεται υπόψη η δηλωθείσα έκταση.

2. Εάν από τον έλεγχο αποδειχθεί υπέρβαση που μπορεί να ανέλθει μέχρι 20 % μεταξύ της δηλωθείσας και της διαπιστωθείσας εκτάσεως, η ενίσχυση υπολογίζεται με βάση την διαπιστωθείσα έκταση μειωμένη κατά τη διαπιστωθείσα υπέρβαση.

3. Εάν η υπέρβαση είναι μεγαλύτερη από τα όρια που προβλέπονται στην παράγραφο 2, η αίτηση απορρίπτεται για το εν λόγω έτος. Επιπλέον, εάν πρόκειται για ψευδή δήλωση που έγινε εκ προθέσεως εφόσον ο αιτών επέδειξε βαρεία αμέλεια κατά τη συμπλήρωσή της, αυτός αποκλείεται του δικαιώματος της ενισχύσεως για την επόμενη περίοδο.

4. Η ενίσχυση δεν χορηγείται εφόσον δεν τηρούνται οι όροι σχετικά με την καλή συντήρηση του ελαιώνα ή την ελάχιστη πυκνότητα.

5. Εάν ο έλεγχος δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω υπαιτιότητας του αιτούντος δεν χορηγείται πλέον ενίσχυση για το τρέχον έτος, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας πρέπει να αποσταλούν γραπτώς από τον ενδιαφερόμενο στις αρμόδιες αρχές εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την ημερομηνία που προβλέπεται για τον έλεγχο.

Άρθρο 5

Η Ελλάδα ενημερώνει την Επιτροπή το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους σχετικά με:

1. τις εκτάσεις ανά νομό και σε εκτάρια στις οποίες δόθηκε η ενίσχυση·

2. το ποσοστό των αιτήσεων και των εκτάσεων οι οποίες ελέγχθησαν·

3. τον αριθμό των περιπτώσεων παρατυπίας και τις σχετικές εκτάσεις.

Εντούτοις, για το 1993, οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρασχεθούν στις 28 Φεβρουαρίου 1994 το αργότερο.

Άρθρο 6

1. Στην περίπτωση κατά την οποία η ενίσχυση έχει καταβληθεί αχρεωστήτως, οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν σε ανάκτηση των καταβαλλομένων ποσών, προσαυξανομένων κατά το δεδουλευμένο τόκο, που υπολογίζεται από την ημερομηνία καταβολής της ενίσχυσης έως την πραγματική του είσπραξη. Το επιτόκιο που εφαρμόζεται είναι αυτό που ισχύει για τις ανάλογες ενέργειες ανάκτησης που ισχύουν στο εθνικό δίκαιο.

2. Η εισπρατόμενη ενίσχυση και, κατά περίπτωση, οι τόκοι καταβάλλονται στους οργανισμούς ή στις υπηρεσίες πληρωμής, οι οποίοι αφαιρούν αυτούς από τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων κατ' αναλογία της κοινοτικής χρηματοδότησης.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Οκτωβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής